

Daniels Bog – Nummer tretten

Hemmeligheden om de sidste dage

Jeff Pippenger

2023-12-08

Daniel kapitel to repræsenterer den anden engel i Åbenbaringen fjorten. Som sådan repræsenterer det den anden af tre prøver, som fremstilles som en kostprøve, efterfulgt af en visuel prøve, og afsluttes med en lakmusprøve. Alle disse tre prøver, som også er profetiske vejmærker, findes i den første engels budskab i Åbenbaringen fjorten. Ligesom med den første engel i Åbenbaringen fjorten besidder Daniel kapitel et også hver af disse tre prøver.

Den anden prøve, eller den anden engels budskab, begynder ved afslutningen af den første prøve. Kapitel to følger efter kapitel et. Afslutningen på den anden prøve indleder umiddelbart derefter den tredje prøve. Den tidsperiode, som blev fremstillet ved den anden prøve, blev symboliseret ved de halvfjerds år af Daniels fangenskab, som begyndte med erobringen af Jojakim og sluttede med Kyros' dekret. Da afslutningen på disse halvfjerds år nærmede sig, erkendte Daniel gennem Guds profetiske ord, at enden var ved at komme.

I Darius', Ahasverus' søns, første regeringsår, han som var af medernes slægt og var blevet gjort til konge over kaldæernes rige, gav jeg, Daniel, i hans regerings første år agt på bøgerne og forstod tallet på de år, om hvilke Herrens ord var kommet til profeten Jeremias, at han ville fuldbyrde halvfjerds år over Jerusalems ødelæggelser. Daniel 9:1, 2.

Daniel repræsenterer Guds folk i de sidste dage, som erkender den symbolske betydning af de halvfjerds års fangenskab, og denne erkendelse finder sted kort før de halvfjerds symbolske år ender. Guds folk har korrekt forstået de halvfjerds års fangenskab, men det, Daniel repræsenterer, er forståelsen af, at de halvfjerds år betegner den profetiske periode fra 11. september 2001 indtil søndagsloven. For Daniel endte disse år ved Kyros' dekret, hvilket i de sidste dage repræsenterer søndagsloven i De Forenede Stater.

Kort før søndagsloven vækkes Guds folk til den profetiske forståelse, som er repræsenteret ved de symbolske halvfjerds år. Disse symbolske år begyndte med Jojakim, som repræsenterer den 11. september 2001, da den mægtige engel i Åbenbaringen atten, med islams ankomst som det tredje Ve, steg ned og forkyndte Babylons fald. Babylons fald repræsenterer den anden engels budskab, og den 11. september 2001 begyndte den anden prøvetid for dem, som spiste den skjulte bog, der var i englens hånd. Denne periode, repræsenteret ved de symbolske halvfjerds år, fortsætter frem til søndagsloven.

Efterhånden som enden nærmer sig, således som det er forbilledliggjort ved Daniel i Darius' første regeringsår, vækkes Guds folk til prøven med dyrets billede. De har tidligere forstået nogle af de sandheder, der er forbundet med prøven med dyrets billede, men den del, som de kommer til at forstå umiddelbart før afslutningen på den profetiske periode for den anden engel, har været skjult i mørke. Da Daniel studerede Guds profetiske ord og derefter blev opmærksom på betydningen af de

halvfjerds år, blev han ledt til bøn, ligesom han var blevet ledt til bøn, da han blev opmærksom på Nebukadnezars trussel på liv og død vedrørende hans billeddrøm. I Daniels bog, kapitel ni, som i Daniels bog, kapitel to, modtog Daniel profetisk lys, mens han bad.

Ja, mens jeg endnu talte i bøn, kom manden Gabriel, som jeg havde set i synet ved begyndelsen, flyvende i hast, hen til mig ved tiden for aftenofferet. Og han underviste mig, talte med mig og sagde: Daniel, nu er jeg kommet ud for at give dig indsigt og forståelse. Daniel 9:21, 22.

Den „færdighed og indsigt“, der blev givet Daniel, mens han bad, stemmer overens med hans bøn i kapitel to.

Da gik Daniel til sit hus og lod Hananja, Misjael og Azarja, sine ledsagere, få sagen at vide, for at de skulle bede himlens Gud om barmhjertighed angående denne hemmelighed, så Daniel og hans fæller ikke skulle gå til grunde sammen med de øvrige vise mænd i Babylon. Da blev hemmeligheden åbenbaret for Daniel i et nattesyn. Da lovpriste Daniel himlens Gud. Daniel 2:17–19.

Linje på linje er Daniels to bønner den samme bøn. Begge fremsættes i en historie, som symbolsk repræsenterer den visuelle prøve for den anden engel, og som udspiller sig mellem 11. september 2001 og den snart kommende søndagslov. Med Nebukadnezars overhængende dødstrussel og den profetiske kundskab om både Jeremias' halvfjerds år og eden om Moses' syv tider beder Daniel bønnen fra Tredje Mosebog seksogtyve, idet han anmoder om, at Gud vil åbenbare for ham den sidste profetiske hemmelighed i Bibelens profeti. Den hemmelighed, som Johannes identificerer som Jesu Kristi Åbenbaring.

I kapitel ni befinder Daniel sig ved overgangen mellem to riger. Babylon er netop faldet til mederne og perserne, for det er Darius' første regeringsår, hvilket dermed placerer Guds folk i de sidste dage ved det overgangstidspunkt, som blev markeret i den første engels bevægelse og også i den tredje engels bevægelse.

Den filadelfiske milleritiske bevægelse overgik til Laodikea i 1856, og Future for Americas laodikeiske bevægelse overgår til den filadelfiske bevægelse ved afslutningen af de tre og en halv dag, hvor den ligger død på gaden i Åbenbaringen kapitel elleve. Den prøve, som den filadelfiske bevægelse blandt milleritterne ikke bestod fra 1856 til 1863, stod i relation til læren om de „syv tider“.

Prøven for Future for Americas laodikeiske bevægelse står i relation til nødvendigheden af at erkende deres spredte tilstand og derefter træde ind i den bøn og erfaring, som findes i Tredje Mosebog seksogtyve. Daniel befandt sig ved overgangen mellem det babyloniske og det medo-persiske rige og umiddelbart før afslutningen på den periode på halvfjerds år, som markeres ved Kyros' dekret. De halvfjerds år er sammenhængen for Daniels bøn, og de halvfjerds år repræsenterer Moses' „syv tider“. Begge Daniels bønner stemmer overens med overgangstiden, som markeres af de „syv tider“ i den første engels bevægelse og også i den tredje engels bevægelse.

Den „hemmelighed“, som åbenbares for Daniel, er åbenbaringen af Nebukadnezars billedstøtte. „Hemmeligheden“ ved Nebukadnezars billedstøtte i de sidste dage er, at den fremstiller otte riger, ikke fire. I de foregående artikler, som findes i kategorien „Den ottende er af de syv“, er denne sandhed allerede blevet fremlagt. Inden for denne hemmelighed findes åbenbaringen af overgangstidspunktet, når den ottende kommer, som er af de syv. „Hemmeligheden“ ved Nebukadnezars billedstøtte er bekræftelsen på opstandelsen af hornet for sand protestantisme og hornet for republikanisme. Begge disse opstandelser identificerer, at hvert horn er den ottende, men er af de syv; og overgangen fra det sjette til det ottende af begge horn finder sted i den profetiske kontekst af en prøve forbundet med Moses’ „syv tider“. Overgangen finder sted, som fremstillet ved Daniel, umiddelbart før Kyros’ dekret, som repræsenterer søndagslovsdekretet i De Forenede Stater. Derefter helbredes pavedømmets dødssår ved søndagsloven i hastige bevægelser, idet pavedømmet bliver det ottende hoved, som er af de syv, idet det også gennemgår en profetisk overgang, som fremstillet ved Nebukadnezars billedstøtte i Daniels andet kapitel.

Derfor gik Daniel ind til Arjok, som kongen havde forordnet til at dræbe Babylons vise mænd; han gik og sagde således til ham: Dræb ikke Babylons vise mænd; før mig ind for kongen, så vil jeg kundgøre kongen tydningen. Da førte Arjok i hast Daniel ind for kongen og sagde således til ham: Jeg har fundet en mand blandt Judas bortførte, som vil kundgøre kongen tydningen. Kongen svarede og sagde til Daniel, hvis navn var Beltshassar: Er du i stand til at kundgøre mig den drøm, som jeg har set, og dens tydning? Daniel 2:24–26.

Når hemmeligheden først er blevet åbenbaret for Daniel, omtales begge hans navne, hvorved det tilkendegives, at han repræsenterer pagtsfolket, som i de sidste dage netop er trådt ind i den filadelfiske bevægelse blandt de hundrede og fireogfyrre tusind. Han åbenbarer Guds tjeners karakter ved at anmode om, at ingen skal blive dræbt på grund af deres manglende evne til at forstå „hemmeligheden“. Hans karakter står i kontrast til Arioks, en tjener for Nebukadnesar, som søger anerkendelse hos kongen for at have fundet Daniel. Daniel påviser dernæst forskellen mellem den sande profetiske åbenbarelse og de babyloniske vismænds, idet han besvarer Nebukadnesars spørgsmål med et spørgsmål og derefter, i modsætning til Ariok, ikke udnytter sin forståelse af „hemmeligheden“ til at fremme sig selv, men i stedet ophøjer himlens Gud.

Daniel svarede i kongens nærværelse og sagde: Den hemmelighed, som kongen har krævet, kan de vise mænd, astrologerne, magikerne og sandsigerne ikke kundgøre for kongen; men der er en Gud i himlen, som åbenbarer hemmeligheder, og som lader kong Nebukadnezar vide, hvad der skal ske i de sidste dage. Dit drømmesyn og dit hoveds syner på dit leje er disse. Daniel 2:27, 28.

Daniel indleder sin fremstilling af „hemmeligheden“ ved at betegne den som en „hemmelighed“, der forklarer, hvad der skal ske i de sidste dage. Hemmeligheden om den skjulte historie om de syv tordener identificerer, hvad der skal ske i de sidste dage. Nebukadnesars billede er et element i hemmeligheden om de sidste dage, som bliver åbnet lige før nådetiden afsluttes. Den åbenbares lige før nådetiden afsluttes i overgangstiden, når begge horn på dyret fra jorden bliver det ottende, som er af de syv, sådan som det fremstilles af Daniel i Darius’ første regeringsår.

Hvad dig angår, o konge, steg dine tanker op i dit sind på dit leje om, hvad der sidenhen skal ske; og han, som åbenbarer hemmeligheder, gør dig kundt, hvad der skal ske. Men hvad mig angår, da er denne hemmelighed ikke blevet åbenbaret for mig på grund af nogen visdom, som jeg skulle have fremfor nogen levende, men for deres skyld, som skal kundgøre tydningen for kongen, og for at du må kende dit hjertes tanker. Daniel 2:29, 30.

Daniel stadfæster sandheden med et andet vidnesbyrd om, at Nebukadnezars drøm handler om de sidste dage, når han siger: „han, som åbenbarer hemmeligheder, kundgør dig, hvad der skal ske herefter.“ Derpå fastslår Daniel, at hemmeligheden ikke blev givet for hans skyld eller, fordi han skulle have nogen større visdom end noget andet menneske, men at „hemmeligheden“ blev givet til Nebukadnezar „for deres skyld, som skal kundgøre tydningen“. „Hemmeligheden“ blev givet for dem, som i de sidste dage skulle frembære drømmens „tydning“ for Babylons åndelige konge. Hemmeligheden blev specifikt givet for de hundrede og fireogfyrre tusind, for „hemmeligheden“ er for dem, som i de sidste dage forkynder Babylons endelige fald. Derpå åbenbarer Daniel billeddrømmen, som havde været skjult i mørke, og som frembragte prøven på liv eller død.

Du, o konge, skuede, og se, et stort billedstøtte. Denne store billedstøtte, hvis glans var overordentlig, stod foran dig; og dens skikkelse var frygtindgydende. Denne billedstøttes hoved var af fint guld, dens bryst og dens arme af sølv, dens bug og dens lår af kobber, dens ben af jern, dens fødder dels af jern og dels af ler. Du skuede, indtil en sten blev revet løs uden hænder, og den ramte billedstøtten på dens fødder, som var af jern og ler, og knuste dem. Da blev jernet, leret, kobberet, sølvet og guldets knust alle sammen og blev som avner på sommerens tærskelpladser; og vinden bortførte dem, så intet sted fandtes for dem. Men stenen, som ramte billedstøtten, blev til et stort bjerg og fyldte hele jorden. Dette er drømmen; og vi vil fortælle dens tydning for kongen. Daniel 2:31–36.

Nebukadnezars drøm identificerede bibelprofetiens riger fra hans tid og indtil de sidste dage, da de hundrede og fireogfyrre tusind, fremstillet ved Daniel i hans fremtræden for Nebukadnezar, og ved stenen, som blev revet løs uden hænder, tilintetgør de jordiske riger, der er fremstillet i billedstøtten, som derpå bliver til et bjerg, der fylder hele jorden. Drømmen handlede om de sidste dage, ved det profetiske overgangstidspunkt, da de hundrede og fireogfyrre tusind får den sidste profetiske hemmelighed åbenbaret for sig.

Som det sande protestantiske horns banner bærer de da den tredje engels budskab til en døende verden. Dette budskab svulmer op til et højt råb ved søndagsloven i De Forenede Stater, når dyrets mærke håndhæves. Forud for dette dekret skal de, som repræsenteres ved Daniel i de sidste dage, konfronteres med prøven vedrørende dyrets billede. Denne prøve er en visuel prøve og kræver, at de bevægelser, som frembringer søndagslovens dekret, ses af dem, der repræsenteres ved Daniel. De prøves for at fastslå, om de har valgt den guddommelige metode, som gør dem i stand til at se billedprøven, der er skjult i mørket. Deres prøve indebærer personlig ydmygelse og bekendelse. Den indebærer en anerkendelse af, at Daniel fik givet forståelse i drømme og syner; for hvis de nægter at høre Daniels røst, der råber i ørkenen, er det som dem, der i Kristi dage forkastede Johannes Døbers budskab.

Søster White oplyser os om, at Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring fuldender hinanden, og ordet »fuldender«, som hun benytter, betyder at bringe til fuldkommenhed. Ved udgangen af juli 2023 begyndte Løven af Judas stamme at åbne seglene i Jesu Kristi Åbenbaring, sådan som Han havde lovet at gøre lige før nådetiden lukkedes. Idet Han gjorde dette, påpegede Han bibelske sandheder, som tidligere var blevet korrekt forstået, men som nu skulle forstås i de sidste dages sammenhæng.

En af disse sandheder er de to vidner i Åbenbaringen kapitel elleve. En anden er den historie, som er den fuldkomne opfyldelse af de „syv tordener“ i Åbenbaringen kapitel ti. Han har frembragt sandheder fra de hellige reformlinjer, som taler om skuffelsen den 18. juli 2020. Han har benyttet de fire landemærker, som findes i hver af de hellige reformlinjer, og som fremstiller historien om styrkelsen af det første budskab indtil dommen, på en måde, der hidtil aldrig er blevet erkendt. Daniels bog kapitel to fører mange af disse begreber til fuldendelse, skønt disse dybtgående sandheder er skjult i mørke for dem, der nægter at tage den metodologi til sig, som betegnes som Alfa og Omega.

Afslutningsvis på dette studium af Daniels bog, kapitel to, vil vi sammenfatte og forbinde nogle af de sandheder og vejmærker, som fuldkommengøres i Daniels bog, kapitel to. Ved at gøre dette identificerer vi, at den hemmelighed, som blev åbenbaret for Daniel i nattesynet, repræsenterer netop disse sandheder.

Vi vil fremlægge sammenfatningen og konklusionen i den næste artikel.

”Herren har sine bestemte redskaber til at møde mennesker i deres vildfarelser og frafald. Hans budbringere udsendes for at bære et klart vidnesbyrd, for at vække dem af deres søvnige tilstand og åbne livets dyrebare ord, de hellige Skrifter, for deres forståelse. Disse mænd skal ikke blot være prædikanter, men tjenere, lysbærere, trofaste vægtere, som vil se den truende fare og advare folket. De må ligne Kristus i deres alvorlige nidkærhed, i deres betænksomme takt, i deres personlige bestræbelser — kort sagt i hele deres tjeneste. De skal have en levende forbindelse med Gud og blive så fortrolige med profetierne og de praktiske lærdomme i Det Gamle og Det Nye Testamente, at de kan fremdrage af Guds ords skatkammer både nyt og gammelt.” Testimonies, bind 5, 251.